

[Lone Dybkjær.]

lig kommer til at angribe den grundlæggende målsætning for universitetet, nemlig at drive forskning og give videnskabelig uddannelse indtil det højeste niveau.

Vi står over for et valg i dag, enten en politikerstyring eller en højredrejet lærer-ekspertstyring. Også lærere og eksperter har politiske holdninger, ofte kan de komme til at dominere i de faglige afgørelser, og ofte kan de også føre til en vis træghed i reformerne, men trods alt er jeg helt sikker på, at man stort set vil bevare det faglige niveau. Begynder der derimod at ske en politisk styring med politiske indgreb ned i detaljerne, som jeg synes man har kunnet se tendenser til, så tror jeg virkelig, der er grund til at frygte, at det faglige niveau sænkes, samtidig med at man naturligvis må sige, at enhver illusion om forskningsfrihed forsvinder. Vi er derfor ikke tilhængere af de ændringsforslag, fremskridtspartiet har fremsat.

Styrelsesloven har kostet de etablerede universiteter mange anstrengelser og problemer. Nogle steder har det ført til gode resultater, nogle steder til dårlige resultater. Men det er en næsten umenneskelig opgave at afprøve en sådan styrelseslov på et nyt universitet. Jeg tror, det kan gå på nogle af de veletablerede institutioner, hvor mekanismen om, at forslag bortfalder ved stemmelighed, måske kan komme til at fungere, fordi man, alt andet lige, så blot vil bevare det, man har. Men taler man om et nyt universitet, vil man risikere, at der næsten ingenting kan komme i gang, og det er vel i nogen grad den situation, Roskilde universitetscenter har befundet sig i.

Disse to forhold, det ene, at liberaliseringenstid og de økonomiske mulighedertid, sådan som vi så det i 1960'erne, er forbi, og at den faglige styring derfor er at foretrække fremfor politiske indgreb, og det andet, at styrelsesloven næppe er egnet i en opbygningsfase på et universitet, fører til, at vi kan gå ind for, at der etableres et eksternt rektorat, og at der herudover sker ændringer i styrelsesloven for Roskilde universitetscenter.

Det er et meget stort ansvar, der pålægges de tre personer, og man må håbe, de kan leve op til det. Jeg håber, at de vil være i stand til at sige et par borgerlige ord på

Roskilde universitetscenter, sådan at de kan få centeret til at fungere på en ordentlig måde, men lige så vigtigt er det, at de kan sige et par borgerlige ord til andre, der måtte ønske at indblande sig i centerets videre virke. Deres tid skal ikke anvendes til at besvare detaljerede spørgsmål fra presse, folketing eller andre personer; deres tid skal anvendes til virkelig at bringe reorganiseringen til at fungere.

Deres mål må faktisk være at gøre sig selv overflødige. De skal efter det radikale venstres opfattelse arbejde på, at man kan sige, at RUC bliver i stand til at klare sig selv, og lykkes det ikke, må man sige, at dette indgreb er faldet på gulvet. Med andre ord, de skal være en slags gode tjenere, som dog er i stand til at sige deres herre et par borgerlige ord, og de skal beskytte Roskilde universitetscenter, så der nu skabes den arbejdsro for Roskilde universitetscenter, som er helt nødvendig.

Det er vigtigt, at universitetet i sin nye fase ikke taber fremtiden af syne, og at vi gør os klart herinde, at målet med Roskilde universitetscenter trods alt må være at lave et universitet, der kan leve op til fremtidens krav. Det må ikke blive et center domineret af politiske fløje, og det må heller ikke blive et sted, hvor en kultur- og videnskabsfjendtlig holdning får indflydelse. Jeg håber, det med dette forslag vil være muligt at tilgodese disse synspunkter.

Gerda Møller (KF):

Nu har jeg jo lige med beklagelse konstateret, at der ikke var tilslutning til det forslag, som det konservative folkeparti fremsatte om afvikling af Roskilde universitetscenter. Derfor bliver det nu ministerens forslag om at sætte centret under administration, der skal iværksættes.

Nu skal der altså hele 4 rektorer til at styre et universitetscenter med stadig fallende tilgang af studerende, med gennemgående for få videnskabelige medarbejdere på hvert fagområde, med for ringe eller slet ingen forskningsplanlægning, med en række ubenyttede lokaler og med et miljø, som man må tvivle på om nok så mange påtvungne regler kan forbedre. Man behøver blot at tage Studenterbladet af 14. november d. å. frem og se, hvorledes 3 tidligere medlemmer — når de er „tidligere“, er det